

სამშობლოს გმირებს

„

ნარა არს წესი ჩვენ ქართველთა, რათა
ვიხილოთ მტერი ჩვენკენ მომავალი,
შეუბმელად
ზურგი შემოვაქციოთ, დადათუ იყოს
სიკვდილინ. ქართველი სარდლის
ნათქვამი ბრძოლაში ზღაპრისაჲ.
ნქ ა რ თ ლ ი ს ც ხ ო ვ რ ე ბ ა ნ

გამოჩნდებოდა ბუქი და მტვერი,
გადაჰფენია
კორიანტელი ამტკდარი ცამდე,
ჩრდილები

დღეს თქვენს საფლავებს

გადაფოთლილი ვაზის

მტვერევით მოჰქროდა სეტყვასებრ მტერი
და ქართლს ურდონი თვალებით ნთქავდნენ!
არ ილევით!

ცოცხალი არი თქვენი გენია,
და ჩვენს მოდგმაში თქვენ

წინ ვინ დაუდგეს წარღვნათ ნიაღვარს,
კრწანისის ველზე,
ქარიშხლის შეხლას, ცეცხლის კვეთებას,
ხერხეულიძეს,
თქვენ დაუდექით და თქვენი თქმული
მრავალჯერ მეტი
დღესაც ანდერძად გულს დაგვედება
სამშობლოსთვისგანგმირული წევს!

ვხედავთ ერეკლეს

მარაბდას-ცხრა ძმას

მაგრამ ცხრა ძმაზე

დღეს

- არა, არ არის წესი, ქართველმა
და რიონს
მტერს შეუბმელად ზურგი უჩვენოს,
ხელი
მტერი კი არა, თუ გინდ სიკვდილმა
დიდებას
სამშობლოს საზღვრებს შემოუჭენოს
სახელით!

ველარ დაჰხედონ მტკვარსა

და ველარც ვაზებს გადუსვან

მაგრამ სამშობლოს უკვდავ

შეეხნენ გმირნი გმირულ

თქვენი შე ხედვა ქარიშხალს ჰგვანდა,
ვაჟკაცი
როცა მიჰქროდით სამშობლოს მცველად,
ხმალით,
როგორც ხანძარი განძვივნებული

მრავალ ცხრა ძმაზე მეტი

მიიბრძვის ხელში შიშველი

რომ შეანათონ სამშობლო

მხარე

გამხმარი თივის გადასაწველად!
ძალით!

- არცა ვის ვეკმოთ, არცა ვმსახუროთ! -
გრიგალთა ბური,
თქვენს ხმალს თქვენივე სისხლით ეწერა,
ამტყდარი ცამდე,
და გულზე მჯდარი მტერი წყეული
ხელთქმნილი,
არ დაგრჩენიათ დაულეწელად!
უკუნისამდე!

საქმით, გმირობით, სიმაგრის

მკერდით გაჰკვეთეს

ცეცხლის ელღვარი

და საქართველო, ჩვენი

სცოცხლობს, იცოცხლებს